

Централізована бібліотечна система для дітей м. Львова
Відділ інновацій, маркетингу та перспективних технологій

Дайджест-настанова

«Дві долі: духовні заповіді людству»

(до 105-ї річниці від дня народження
Матері Терези та 95-ї річниці від дня народження
Іоанна Павла II)

Львів-2015

Дайджест-настанова «**Дві долі: духовні заповіти людству**» створений з нагоди 105-ї річниці від дня народження Матері Терези та 95-ї річниці від дня народження Іоанна Павла II і містить матеріали про життєвий шлях двох визначних постатей.

Бібліографічна частина містить описи: книжкових і періодичних видань з фондів Центральної дитячої бібліотеки та інтернет-ресурсів.

XX століття називають жорстоким. Та все ж, посеред страху, горя та зла, ми бачимо людей, які зуміли освятити своє життя. Вони ступали за Тим, Хто сказав: "Я є дорога, правда і життя", та стали світлом XX століття. Ці люди відчували зло ідеологій того часу, вони не робили гучних мітингів, а щодня, творячи «дива», змінювали світ. На фоні того часу їхній шлях та їхня усмішка особливо дивують. Їхня місія особливо велична, бо показує світові, що немає часу, який би не дозволяв йти з Богом, любити, творити та дарувати світові надію.

Серед них – Мати Тереза, Папа Іоанн Павло II....

Мати Тереза

Матір Терезу називають найвпливовішою жінкою в світі, а її життя – найбільшою подією XX століття. Досягнення маленької тендітної черниці справді вражають, а її особистість виняткова за значенням для всього людства. Її вважали святою ще при житті. Нею захоплювалися, перед нею схиляли голову, її обожнювали.

Вимоглива до себе, наполеглива, цілеспрямована жінка з невимовно сумним, молитовним, заклопотаним поглядом, але з радісною усмішкою та впевненою довірою до Господа.

Агнес Гонджа Бояджіу народилася 16 серпня 1910 р. у місті Скоп'є (Македонія) в заможній сім'ї албанських католиків. Батьки Агнеси були глибоко віруючими людьми. Кожен вечір сім'я збиралася на спільну молитву. Раз на тиждень мати разом з дітьми відвідували в місті хворих, відносили жебракам їжу і одяг. Вона хотіла, щоб її діти були чуйні до людської неволі і вчилися любити своїх ближніх. Вона часто нагадувала їм: «Вам пощастило, ви живете в гарному будинку, у вас є їжа, одяг, ви ні в чому не відчуваєте потреби. Але ви не повинні забувати, що безліч людей відчуває голод; є діти, яким нічого їсти, нічого одягнути, а коли вони хворіють, у них немає грошей на лікування».

Агнеса була кращою ученицею в класі, завжди радісна, привітна, готова надати допомогу іншим. Вона брала активну участь у житті парафії, співала в хорі, грала на гітарі, писала вірші, парафіяльна спільнота була для неї другою сім'єю. Вона навіть думала про те, щоб присвятити себе музиці або літературі (дівчина була талановита, її роботи друкувалися в місцевій газеті).

Трагічним переживанням для сім'ї стала раптова смерть батька в 1919 р. Перші роки після смерті батька були для родини дуже важкими, але мати, жінка з сильною вірою, вміла долати труднощі. «Мама вчила нас молитися і допомагати людям, яким важко. Навіть після смерті батька ми були щасливою родиною. Ми вчилися цінувати молитву і працю, – згадувала Мати Тереза. – Багато бідних в Скоп'є і його околицях знали наш дім. Ніхто ніколи не йшов від нас з порожніми руками. Кожен день хтось з нами обідав. Це були люди, у яких не було нічого».

У 18 років Агнес виїхала до Ірландії, де вступила до чернечого ордену «Ірландські сестри Лорето». У 1931 році Агнес приймає постриг і бере ім'я Тереза на честь канонізованої в 1927 році черниці Терези з міста Ліз'є (Франція), покровительки місіонерів.

20 років Тереза викладала у місіонерській школі в Калькутті (Індія). У черговий раз спостерігаючи жахіття голоду та хвороб під час однієї з поїздок країною, Тереза вирішує відмовитися від спокійного життя в монастирі і оселитися серед бідних. Вона приймає індійське громадянство, проходить базові медичні курси і, без усяких засобів для існування, поселяється серед найбідніших. Саме тоді сестра Тереза стає Матір'ю Терезою. Але перші місяці такого життя були сповнені випробувань: вона вимушена просити їжу, має сумніви і спокусу повернутися до затишного життя в монастирі. На той момент їй було всього 38 років.

Звичайно, вона не здалася. Спочатку була школа для бідняків, потім до Матері Терези приєдналися декілька молодих жінок, заклавши основи майбутнього релігійного об'єднання, основною метою якого була турбота про найбідніших. У 1950 році Матір Тереза отримує дозвіл Ватикану на створення релігійної

общини, яка в майбутньому стане всесвітньо відомою – «Missionaries of Charity» («Сестри Місіонерки Любові»). Індійські політики майже одразу помічають і високо оцінюють діяльність сестер, в організацію приходять волонтери і надходять численні пожертви. В 1952 році Мати Тереза відкрила перший притулок для людей при смерті у приміщенні, яке їй надало місто Калькутта. За допомогою індійської влади вона перетворила покинутий

індуїстський храм в притулок для помираючих, де бідним надається безкоштовний догляд перед смертю. Вона перейменувала храм у «Дім чистого серця». Люди, які потрапляли туди, отримували медичну допомогу й могли померти з гідністю і дотриманням ритуалів їхньої віри. Незабаром вона відкрила притулок для тих, хто страждає від хвороби Гансена, відомої під

назвою проказа, і назвала цей притулок «Шанті Нагар» («Місто Миру»). З ініціативи Матері Терези відкрито безліч притулків у країнах Азії, Африки, Європи та в США.

Полею її діяльності були гарячі точки планети: Північна Ірландія, Південна Африка, Ліван тощо. 1982 року під час облоги Бейрута Мати Тереза переконала армію ізраїльтян і палестинських партизан припинити стрілянину, аби дати їй час вивести 37 дітей, замкнених у фронтовому шпиталі.

Мати Тереза привозила допомогу голодним в Ефіопії, жертвам землетрусу у Вірменії, постраждалим від радіоактивного опромінення в Чорнобилі.

Вона постійно знаходила нові й нові способи допомоги тим, хто страждав. Так, одного разу, на борту літака, під час обіду, вона звернулася до пасажирів з проханням передати їй те, що залишилося недоторканим після їжі: хліб, печиво, страви. «Це для моїх будинків, – пояснила вона, – велике вам спасибі за допомогу!»

Їй дарували неймовірні машини, вона продавала їх і на отримані гроші будувала шпиталь. Її журналісти хитро запитували: «Чи морально брати гроші з рук диктаторів?». Черниця посміхалася і відповідала: «Не варто звертати уваги на те, хто що скаже. Треба просто робити свою справу».

У 1965 році її діяльність визнав Ватикан. А в 1979 році калькуттська черниця була удостоєна Нобелівської премії миру. Мати Тереза померла в Калькутті у вересні 1997 року. Через два роки після її смерті, з ініціативи Папи Іоанна Павла II, Ватикан почав процедуру її канонізації¹. У 2003 році вона була беатифікована² Католицькою Церквою.

¹ **Канонізація** (лат. canonizatio – регулювати, визначати, узаконювати) – процес зарахування до лику святих.

² **Беатифікація** (лат. beatificatio, від лат. beatus - щасливий, благословенний) – зарахування померлого до лику блаженних в Католицькій Церкві.

У 2009 році у місті Скоп'є, де народилась Мати Тереза, відкрито меморіальний будинок-музей. На її честь названо астероїд – Мадретереза. З 2013 року 5 вересня (день її смерті) відзначається як Міжнародний день благодійності.

Статті з періодичних видань

Мати Тереза [Текст] : (до 100-ої річниці від дня народження) // Шкільна бібліотека. – 2010. – №7. – С. 10-11.

Межа, Х. Мати Тереза стала героєм мюзиклу [Текст] / Х. Межа // Високий замок. – 2002. – 17 серпня. – С. 9.

Музиченко, Я. Матір «нічіїх» [Текст] : (сьогодні – 100 років від дня народження блаженної Терези з Калькутти) / Я. Музиченко // Україна молода. – 2010. – №156. – С. 8.

Щерба, М. Мати Тереза – Людина, яка здивувала світ [Текст] / М. Щерба // Ваше здоров'я. – 2003. – 25 вересня. – С. 5.

Вебліографія

Блаженна Мати Тереза як прообраз сучасного медика-волонтера [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bsmu.edu.ua/uk/news/digest/2203-matu-tereza-praobraz> – Мова: українська.

Маленька велика жінка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.day.kiev.ua/uk/article/cuspilstvo/malenka-velika-zhinka> – Мова: українська.

Мати Тереза [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

http://psychologis.com.ua/mat_tereza_agnes_boyadzhiu.htm – Мова: українська.

Мати Тереза з Калькутти та її особлива місія [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

http://www.traducionalist.info/blog/mati_tereza_z_kalkutti_ta_jiji_osob_liva_misija/2010-08-26-1326 – Мова: українська.

Мати Тереза половину життя служила жебракам [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

http://gazeta.ua/articles/history-newspaper/_mati-tereza-polovinu-zhittya-sluzhila-zhebrakam/351855 – Мова: українська.

Мати Тереза: крапля в морі, що стала океаном милосердя [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://www.dukhovnist.in.ua/uk/postati/155-tereza> – Мова: українська.

Мати Тереза: маловідомі факти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.credo-ua.org/2012/11/72607> – Мова: українська.

Мати Тереза: незламна в милосерді [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://molytva.com/?p=216> – Мова: українська.

Мать Тереза: поразительные факты из жизни и 18 самых мудрых цитат [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://lady.obozrevatel.com/wisdom/01892-mat-tereza-porazitelnyie-faktyi-iz-zhizni-i-18-samyih-mudryih-tsitat.htm> – Мова: російська.

Мати Тереза [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://tsikave.ostriv.in.ua/publication/code-16ECF4F0DE73A> – Мова: українська.

Поради Матері Терези [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://samorozvytok.info/content/poradi-materi-terezi> – Мова: українська.

Папа Іоанн Павло II

Він руйнував кордони – політичні, економічні, культурні і релігійні. Він любив Україну і долучив її до світової історії як сильну і незалежну країну. Як світовий лідер він відвідав Україну, і його візит мав надзвичайний успіх. Іоанн Павло II – це приклад любові і смирення, а ще – безмежної доброти і шляхетності. Він мабуть був святим і за життя.

Кароль Юзеф Войтила народився 18 травня 1920 року в місті Вадовіце у Польщі. Батько, якого теж звали Кароль, був поручником і працював у військовій адміністрації. Мати Емілія виховувала дітей і займалася домашнім господарством. Всього у сім'ї було троє дітей. Є припущення, що мати майбутнього понтифіка була українкою і походила з Тернопільщини.

Кароль був здібним учнем. Завжди рухливий, любив грати у футбол. Частіше грав у захисті. Товариші прозвали Кароля Мартин на честь відомого на той час футболіста. В зимових розвагах надавав перевагу хокею, любив з'їжджати з високих гір на санях, лижах. Дитинство у Кароля було важким: коли йому виповнилося заледве дев'ять років, померла мати. Доводилося сутужно... Проте хлопець добре вчився і ріс приязним та товариським. Навчаючись у загальноосвітній школі, Кароль разом з батьком та групою однокласників вперше взяв участь у паломництві на Ясну Гору в м.

Ченстохові (Польща). Батько виховував його у релігійному дусі, і Кароль швидко став міністрантом³.

Після закінчення школи 1930 року Кароль вступив до гімназії. Хлопець одразу звернув на себе увагу успіхами з усіх предметів. Він наполегливо вивчав іноземні мови, особливо латинську та грецьку. Однокурсники згадують, що Кароль був дуже побожним і багато часу приділяв молитві – знаходив час для розмови з Богом навіть на перервах. Хлопець брав активну участь у житті парафії і був багаторічним головою Товариства Пресвятої Діви Марії. Тоді ж Кароль захопився театральним мистецтвом. Він почав відвідувати аматорський театр, який виконував здебільшого спектаклі грецьких та польських класиків. Окрім того, хлопець прекрасно декламував літературні твори, отож побував на багатьох конкурсах.

1938 року Кароль Войтила складає на відмінно випускні іспити і разом з батьком переїжджає до Кракова. Цього ж року розпочинає студіювання на факультеті філософії Ягеллонського університету. Здібний юнак не тільки добре навчається, але й охоче бере участь у авторських вечорах літераторів-початківців. Юнак захопився поезією, і з-під його пера виходять «Бескидські балади», а згодом – поема «Давид – ренесансний псалтир», присвячена пам'яті матері. Не забував він і про театр. Спектаклі за участю Кароля мали успіх.

Та мирне життя незабаром закінчилося. 1 вересня 1939 року розпочалася Друга світова війна. Вся країна була у вогні, і Кароля разом з батьком теж не оминула доля біженців. Вони покинули Краків. Та невдовзі довелося повернутися до Кракова, і Кароль записався на другий курс факультету філософії та польської філології. Проте, через місяць гестапо заарештувало багатьох

³ **Міністрант** – (лат. «ministrare» – служити) – це той, хто служить. Міністранти прислужують священникові під час богослужінь.

професорів, і навчання припинилося. За кілька місяців Кароль нарешті влаштовується на роботу: спочатку кур'єром у магазині, а з кінця 1940 до 1944 року працює робітником на хімічній фабриці «Solvay» у Кракові. Після роботи таємно продовжує грати у спектаклях, знайомиться з багатьма провідними акторами того часу. Літературу теж не залишає: пише драми «Йов» та «Ієремія» за біблійним сюжетом.

І ось Кароля чекає нове випробування – 1941 року помирає 62-річний батько. Юнак дуже важко пережив його смерть. З 1942 до 1944 року Кароль таємно вивчає богослов'я в Краківській семінарії. Після закінчення Краківської семінарії Кароль отримує сан священника. Здібного священника скеровують на навчання до Риму, і через два роки інтенсивних студій він здобуває докторський ступінь з богослов'я. Незабаром Кароля призначають вікарієм⁴ парафії с. Неговіци, неподалік Кракова. Він завжди терпеливо вислуховував та допомагав парафіянам у післявоєнній скруті. Кароль Войтила не тільки дбав про релігійне життя своєї парафії, але й організовував із молоддю постановку спектаклів у аматорському театрі. Кароль самотужки опановує нові іноземні мови, поповнює свої знання з філософії та богослов'я. Будучи настільки зайнятим, він все-таки знаходить час для театру й літератури – пише нові поезії та драми.

1 січня 1964 року Кароль Войтила отримує титул архієпископа Краківського. Він активно проповідує у різних містах Польщі, веде радіопередачі з Ватикану.

28 червня 1967 року архієпископ Кароль Войтила отримує титул кардинала і розпочинає період ще інтенсивнішого служіння

⁴ (лат. vicarius – заступник, намісник) – заступник чи помічник архієрея у православній конфесії християнської релігії, помічник єпископа або священника в католицькій конфесії.

Церкві та вірним. Це була нелегка праця, оскільки комуністична влада всіма силами перешкоджала Церкві у виконанні її місії. Наприкінці 60-х років кардинал активно працює в різних конгрегаціях Римської курії, публікує свої праці з філософії, моралі, етики й богослов'я в «l'Osservatore Romano» (офіційний друкований орган Святого Престолу) та інших часописах. Кароль Войтила веде діалог з представниками інших віросповідань, відвідує католиків у Канаді, Німеччині, Франції, Австрії та багатьох інших країнах. Виходить у світ книга Кароля Войтили «Особа і дія». Кардинал багато подорожує та багато працює, знаходить час і для футболу.

У 1975 році кардинала Войтилу призначено головою Комісії у справі апостольства мирян у Польщі, а також головою Комісії в справах католицького віровчення. Він надалі багато пише, працює на різних кафедрах Люблінського католицького університету, подорожує.

У вересні 1978 року несподівано помирає недавно обраний Папа Іван Павло I. Кардинал Войтила разом з польськими єпископами їде до Риму на похорон та конклав⁵. А 16 жовтня 1978 року весь світ довідується, що 264-им Папою став Краківський митрополит кардинал Кароль Войтила, який прийняв ім'я Іоанн Павло II.

Вставши на чолі Католицької Церкви, Кароль Войтила зламав століттями створений образ римського первосвященника. Він бігав в кросівках по гірських стежках, займався на тренажерах, плавав у басейні, грав в теніс, катався на гірських лижах. З пастирськими поїздками Папа відвідав багато країн у всіх частинах

⁵ (від лат. *con claudere* – замикати разом) – збори, на яких кардинали-виборці, кожен з яких теоретично має шанси бути обраним, обирають Папу Римського.

світу. Багато зробивши для модернізації образу католицької церкви, Іоанн Павло II залишився непохитним в проповідуванні принципів, які, на його думку, складають етичну основу людської цивілізації.

Іоанн Павло II багато працює. Його робочий день триває 17 годин. Папа проводить аудієнції, канонізує та беатифікує, звершує богослужіння, зустрічається з вірними: єпископами, священниками, молоддю, сім'ями...

Папа пише пастирські листи, енцикліки, працює над новою редакцією католицького катехизису, здійснює місіонерські подорожі... Іоанн Павло II побував з візитом більше, ніж у 200 країнах світу.

13 травня 1981 року життя Іоанна Павла II ледь не обірвалося. Саме в цей день на площі св. Петра в Ватикані на нього було скоєно замах. Виконавцем був член турецьких ультраправих екстремістів Мехмет Агджа. Терорист важко поранив понтифіка в живіт. Його заарештували відразу, на місці злочину. Після замаху Іоанн Павло II переніс шість операцій. З роками стан його здоров'я погіршав, йому довелося відмовитися від активних занять спортом, але він зберіг прагнення до активної пастирської діяльності. Через два роки папа приїхав до Мехмета Агджи у в'язницю, де той відбував довічний термін. Жертва і злочинець довго про щось говорили.

Пройшовши довгий курс реабілітації, Іоанн Павло II і далі інтенсивно працює. Він веде діалог там, де тривають воєнні конфлікти (Балкани, Близький Схід, Перська затока), зустрічається з хворими, допомагає країнам, які потерпають від голоду та стихійних лих. У 1994 році американський часопис «Time» оголосив Папу людиною року. Після падіння комунізму Папа відвідує постсоціалістичні держави Східної Європи, в тому числі й

колишні республіки Радянського Союзу: Литву, Латвію, Естонію, Грузію, Україну.

Іоанн Павло II доклав чимало зусиль, щоб покращити відносини із протестантськими церквами. У квітні 1986 року було налагоджено зв'язки з нехристиянськими конфесіями. Відвідавши єврейську громаду в Римі, Іоанн Павло II був першим сучасним Папою, який молився в синагозі.

23-27 червня 2001 року Іоанн Павло II відвідав з візитом Україну, де відправив меси у Києві та Львові. Приїзд Папи в Україну запам'ятовується надзвичайною атмосферою добра й любові. Незважаючи на поважний вік і ослаблення організму, Папа під час свого п'ятиденного перебування в Україні своїми хвилюючими зверненнями і проповідями вселив у серця українців надію.

Папа Іоанн Павло II у Львові

Іоанн Павло II завжди знаходив контакт з молоддю. Одним з основних своїх завдань Папа Римський вважав виховання молоді. Кожного разу, коли відбував прощу до чергової країни, старався окремо зустрітися з молоддю, щоб для них особливо в доступний спосіб пояснити християнські цінності.

2 квітня 2005 р. Іоанн Павло II помер від септичного шоку та серцево-судинного колапсу. Про це говориться у свідостві про смерть, підписаному доктором Ренато Буццонетті, главою Дирекції охорони здоров'я та гігієни Держави Ватикан. Однією із останніх фраз, що Папа сказав за декілька годин до смерті була: «Я їх завжди шукав, а тепер вони приходять, щоб шукати мене, я їх благословляю». Після цього зробив жест благословення через вікно.

У 2011 році богословська комісія зарахувала Іоанна Павла II до лику блаженних. Церемонія канонізації Іоанна Павла II

відбулася 27 квітня 2014 року у Ватикані. Іоанну Павлу II приписують вчинення дива, яке неможливо пояснити з точки зору науки: зцілення в 2011 році костариканки Флорібет Мори Діас.

Духовний і пастирський подвиг цієї святої людини, яка започаткувала воістину революційні новації щодо ролі та значення католицької церкви у сучасному світі, стала справжнім провісником миру та духовного єднання не лише Сходу із Заходом, а й усієї світової спільноти.

Книжкові видання

Лебьода, Д. Таємниця Папи [Текст] / Д. Лебьода : Пер. з 3-го пол. вид. – К.: Т-во «Знання», КОО, 2001. – 221 с.

Федорів, О., Михайлів О. Іоанн Павло II – Папа Миру [Текст] / О. Федорів, О. Михайлів. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2001. – 96 с.

Юраш, А. В. Папа Іоанн Павло II [Текст] / А. Юраш // Худ. оформл. Б. П. Бублик, С. І. Правдюк. – Харків: Фоліо, 2005. – 351 с.

Mokrzycki, M, Grysiak, B. Najbardziej lubit wtorki [Текст] : Opowieść o zciu codziennym Jana Pawła II / M. Mokrzycki // Kraków : Wydawnictwo M. – 2008. – 182 с.

Статті з періодичних видань

Білоусов, А. Благословляю тебе, Україно! [Текст] : відкриття пам'ятника Івану Павлу II у Києві / А. Білоусов // Культура і життя. – 2002. – 7 серпня. – С. 4.

Грабовський, В. Любов сама врівноважує долю [Текст] : [Папа Іван Павло II] / В. Грабовський // Дзвін. – 2008. – ч. 11-12. – С. 142-151.

Деркач, М. У Брюховичах постав пам'ятник Івану Павлу II [Текст] / М. Деркач // Високий замок. – 2012. – 5-11 липня. – Леополіс. – 2012. – 5 липня. – С. 3.

Єрємін, А. Замах на площі Святого Петра [Текст] : Хто керував терористом, що вчинив замах на життя Папи Римського Івана Павла II у травні 1981? / А. Єрємін // Високий замок. – 2003. – 7 жовтня. – С. 1, 6.

Кислов, А. Таїна віри [Текст] : біографія Івана Павла II / А. Кислов // Всесвіт. – 2001. – № 5-6. – С. 15-17.

Падевський, С. Священик – турист, мандрівник [Текст] : Апостольські паломництва по світу / С. Падевський // Краєзнавство. Географія. Туризм. – 2001. – № 35. – С. 5.

Пастернак, О. У Львові вшанували Івана Павла II [Текст] / О. Пастернак // Високий замок. – 2007. – 1 листопада. – С. 4.

Пономаренко, Б. Його святість Іван Павло II [Текст] / Б. Пономаренко // Українська культура. – 2001. – № 7. – С. 4.

Попроцька, Л. Біля реліквій Папи Римського моляться діти, вагітні та хворі [Текст] : У Латинському катедральному соборі виставлені волосся, пояс та ціпок Івана Павла II / Л. Попроцька // Високий замок. – 2013. – 7-13 березня. – С. 5.

Смаш, В. Пастир і поет [Текст] : Іоанн Павло II / В. Смаш // Всесвіт. – 1995. – № 8-9. – С. 82-86.

Федів, Л. «Простіть мені, що я старий і нікчемний...» [Текст] : Глава Римської католицької церкви Іван Павло II тяжко хворий /

Л. Федів // Високий замок. – 2002. – 8 червня. – С. 4.

Харченко, О. Де співав Папа Римський, постане пам'ятник [Текст] : до річниці візиту Понтифіка / О. Харченко // Високий замок. – 2002. – 15 червня. – С. 1.

Харченко, О. Папа Римський – у Києві та Львові [Текст] : відкриття пам'ятників до річниці візиту Понтифіка / О. Харченко // Високий замок. – 2002. – 27 червня. – С. 1.

Шевченко, С. Папа Римський – відомий поет [Текст] : Папа Римський Іван Павло II є водночас і відомим польським поетом / С. Шевченко // Зарубіжна література. – 1997. – №15. – С. 5.

Ярема, Г. Папа, який умів просити пробачення [Текст] : Журналіст “ВЗ” побувала на малій батьківщині Івана Павла II / Г. Ярема // Високий замок. – 2015. – 9 червня. – С. 9.

Яценко, П. «Папа був містиком» [Текст] : Іоанн Павло II любив подорожі, яєчню і щовечора благословляв світ / П. Яценко // Експрес. – 2008. – 11 грудня. – С. 22.

Вєблїографїя

10 цікавих фактів про життя Івана Павла II [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.misionar.info/teksty/5742.html> – Мова: українська.

25 фактів про Іоанна Павла II [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dyhdzvin.org/index.php/tsikave/864-25-faktiv-pro-papu-ivana-pavla-ii> – Мова: українська.

Біографія Іоанна Павла II [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bukovina.biz.ua/news/2300/> – Мова: українська.

Вірний син церкви Папа Іоанн Павло II [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://razommedia.com/papa-pavlo/> – Мова: українська.

Життєвий шлях Іоанна Павла II [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pomisna.in.ua/2012/12/in-pavlo-ii.html> – Мова: українська.

Життєвий шлях його святості Іоанна Павла II [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://holosua.com/news/zhittevij_shljakh_jogo_svjatosti_ioana_pavla_ii/2010-07-07-7149 – Мова: українська.

Іван Павло Великий: пастир, який навчив свою паству не боятися [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://gazeta.dt.ua/SOCIETY/ivan_pavlo_velikiy__pastir,_yakiy_navchi_v_svoju_pastvu_ne_boyatisya.html – Мова: українська.

Іоанн Павло II [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ostarbeiter.vn.ua/jan-pawel-ii.html> – Мова: українська.

Папа Іван Павло II – надія для України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lvivpost.net/suspilstvo/n/22385> – Мова: українська.

Папа Іван Павло II та українці [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.galychyna.if.ua/publication/human/papa-ivan-pavlo-ii-ta-ukrajinci/> – Мова: українська.

*Скарбничка мудрості від
Матері Терези та Іоанна Павла II*

Поради Матері Терези

- ✓ Наведіть порядок у власній душі.
- ✓ Цінуйте доброту і любов вище таланту.
- ✓ Аналізуйте своє життя.
- ✓ Намагайтеся не висловлювати своє невдоволення.
- ✓ Несіть людям живі дари.
- ✓ Стежте за своїми словами.
- ✓ Працюйте з любов'ю.

Заповіт Матері Терези

Люди часто бувають нерозумними, нелогічними та егоцентричними. І все ж люби їх.

Якщо ти добрий, люди можуть звинуватити тебе в егоїстичних і прихованих мотивах. І все ж виявляй доброту.

Якщо ти досягнеш успіху, то у тебе можливо з'являться кілька помилкових друзів і кілька справжніх ворогів. І все ж досягай успіху.

Якщо ти чесний і щирий, люди можуть обдурити тебе. І все ж будь чесним і відвертим.

Те, що ти будував роками, може бути зруйнованим в одну мить.
І все ж будуй.

Якщо ти досягнув безмежного щастя, тобі будуть заздрити. І все ж
будь щасливим.

Добро, яке ти зробив сьогодні, люди часто забувають. І все ж твори
добро.

Ділися із людьми найкращим, що в тебе є, і цього ніколи не буде
достатньо. І все ж ділися найкращим.

Цитати Матері Терези

«Я знаю напевно лише одне: якби люди сильніше любили один
одного, наше життя стало б значно кращим».

«Найважливіші ліки – це ніжна любов і турбота».

«Страждання може стати шляхом до великої любові і милосердя».

«Маленькі добрі справи, зроблені від великої любові, приносять
радість і спокій».

«Любов – це плід, який дозріває в будь-який час, і до якого може
дотягнутися будь-яка рука».

«Обов'язок – це дуже особиста річ. Він виникає з відчуття
необхідності щось зробити, а не тільки з необхідності спонукати
інших людей до якихось дій».

«Молитва, що діє – це любов. Любов, що діє – це служіння».

«Коли ти засуджуєш людей, у тебе не залишається часу на те, щоб їх любити».

«Все, що ви робите, робіть з любов'ю, або взагалі не робіть».

«Розчарувавшись в одній людині, не карайте другу. Всі люди різні. Не втрачайте здатності довіряти, вірити і любити».

Поради батькам щодо виховання дітей від Матері Терези

Будьте уважні до того, що ви кажете дітям. Дорослі недостатньо контролюють свої висловлювання, коли розмовляють з дітьми. Деякі, звертаючись до дитини, називають її ледарем, дурнем, бездарою. Цим дорослі – батьки і вихователі – часто гублять дітей. Діти, піддаючись навіюванню, через деякий час дійсно стають ледачими і нездарями.

Не треба лякати дітей чудовиськами, вовками, поліцією. Це не зробить їх ні розумнішими, ні добрішими.

Виховуйте дітей, подаючи їм бездоганний приклад. Діти не люблять повчань і нотацій, вони хочуть бачити ваші вчинки, а не слухати ваші слова.

За будь-яких обставин намагайтеся бути на висоті в очах своїх дітей. Не виставляйте напоказ свою слабкість і недоліки. Коли діти бачать безпорадність батьків, вони хвилюються, втрачають орієнтацію, оскільки їм ні на кого більше покластися.

Дитина, яка відчуває себе маленькою і слабкою, хоче мати над собою непорушний авторитет.

Дитина шукає у батьків фізичної та психологічної підтримки. Якщо вдома дитина є свідком сварок, суперечок між батьками, бачить несправедливість, то як можуть батьки сподіватися, що їм вдасться добре виховати її.

Краще ніколи не бити дитину. У крайньому випадку, якщо вона цього дійсно заслуговує, прочуханка їй не зашкодить, але будьте обережні! Ніколи не карайте дитину, якщо ви роздратовані. Ви залишите в її пам'яті враження ненависті, злоби, а не справедливості. А для справжнього виховання дитина повинна відчувати, що ви справедливі і тому маєте рацію, караючи її.

Якщо вже вам і доводиться покарати дитину, ваш погляд не повинен висловлювати ні злості, ні ворожості: дитина швидко забуде ляпас, але ніколи не забуде ваш погляд, сповнений ненависті і злоби. Ваші покарання повинні бути продиктовані не тим, що у вас «увірвався терпець», а бажанням дати зрозуміти дитині, що задля її ж добра існують правила, яких потрібно дотримуватися.

Діти повинні безмежно довіряти своїм батькам і коритися їм. Це одне з основних правил виховання дітей у дружній і люблячій сім'ї.

Запам'ятай!

Крик – народжує грубість.

Обман – народжує недовір'я.

Непрощення – народжує озлобленість.

Посмішка – розтоплює лід.

Покаяння – пом'якшує покарання.

Прощення – приносить полегшення.

Відкритість – викликає довіру.

Турбота – наповнює життя змістом.

Посієш бажання – пожнеш вчинок.

Посієш вчинок – пожнеш звичку.

Цитати Іоанна Павла II

«Ви повинні вимагати від себе, навіть коли інші від вас не вимагають».

«Я благаю вас! Ніколи, ніколи не втрачайте надії, не майте сумнівів, ніколи не втомлюйтеся і ніколи не сумуйте. Не бійтеся».

«Найгірша в'язниця – це замкнене серце».

«Як функціонує сім'я, так функціонує народ, і так функціонує весь світ, у якому ми живемо».

«Бережіться від показової любові, не любім словом і язиком, а ділом і правдою».

«Людину потрібно вимірювати мірою серця».

10 заповідей спокою Іоанна Павла II

1. Саме цей день я хочу прожити, не намагаючись одразу вирішити всі життєві проблеми.
2. Саме сьогодні зважатиму на свою поведінку: буду привітним до людей, не буду критикувати, виправляти чи вдосконалювати нікого, окрім себе.
3. Саме сьогодні буду щасливим, усвідомлюючи, що я створений для щастя не тільки у вічності, але й тепер. Є лише один світ.
4. Саме сьогодні підлаштуюся під обставини, не прагнучи, щоб вони підлаштовувалися до моїх бажань.
5. Саме сьогодні відведу кілька хвилин свого часу для читання. Як їжа потрібна тілові, так добра книжка потрібна для духовного життя.
6. Саме сьогодні зроблю якийсь добрий вчинок і нікому про це не скажу.
7. Саме сьогодні зроблю щось, до чого не маю жодного бажання. А коли почуватимусь ображеним, не виявлю цього.
8. Саме в цей день складу собі детальний план. Можливо, не буду його ретельно дотримуватися, але спробую виконати два правила: не буду поспішати і буду рішучим.
9. Саме сьогодні буду сильно вірити – навіть коли б обставини схилили мене до чогось протилежного. Бог піклується про мене так, ніби на світі більше нікого немає.
10. Саме сьогодні не буду нічого боятися. Особливо не лякатимусь радості та всього, що красиве. Не боятимусь вірити в Добро і за все дякувати. Адже все є Божим даром.

10 заповідей християнина від Іоанна Павла II

1. Не забувай, що найвищим добром є Бог, і без Нього не зрозумієш самого себе і не знайдеш суті життя.
2. Не відрікайся від свого народу, ані від його історичного досвіду, бо то його власний корінь, його мудрість і чинник його слави.
3. Пам'ятай про те, що куди б не закинула тебе доля, ти завжди маєш право, аж до кінця своїх днів, залишитися членом свого народу.
4. Навіть за найгірших обставин, змінюючи середовище чи громадянство, не забувай віри і традицій своїх предків.
5. Шануй свій народ, розголошуй його добре ім'я і не дозволь, щоб воно було використане противниками для їхніх політичних, шовіністичних чи якихось інших цілей.
6. Не дозволь, щоб твоя родина і твій народ були ким-небудь обкрадені чи принижені.
7. Не вивишуй себе чи свій народ понад справжні заслуги і понад інші народи, але радше покажи їм те, що в твоєму народі найкраще.
8. Учися в інших народів усього, що в них добре, але не повторюй їхніх помилок.
9. Пам'ятай, що мати родину – народ – є великим привілеєм, який походить від природного права людини, але не забувай, що Батьківщина – це величезний спільний обов'язок.
10. Пам'ятай, що ти є дитиною народу, що його Матір'ю і Княгиною є Богородиця Марія, дана як поміч в обороні.

Дайджест-настанова
«Дві долі:
духовні заповіді людству»
(до 105-ї річниці від дня народження
Матері Терези та 95-ї річниці від дня народження
Іоанна Павла II)

Укладач: Романюк Л. П., бібліограф ЦБС для дітей м. Львова

Редактори:

**Мордовенко Е. О., провідний методист ВІМПТ ЦБС для дітей
м. Львова**

Кіт О. Ю., бібліограф ЦБС для дітей м. Львова

**Відповідальний за випуск: Галушко В. Ф., директор ЦБС для
дітей м. Львова**

